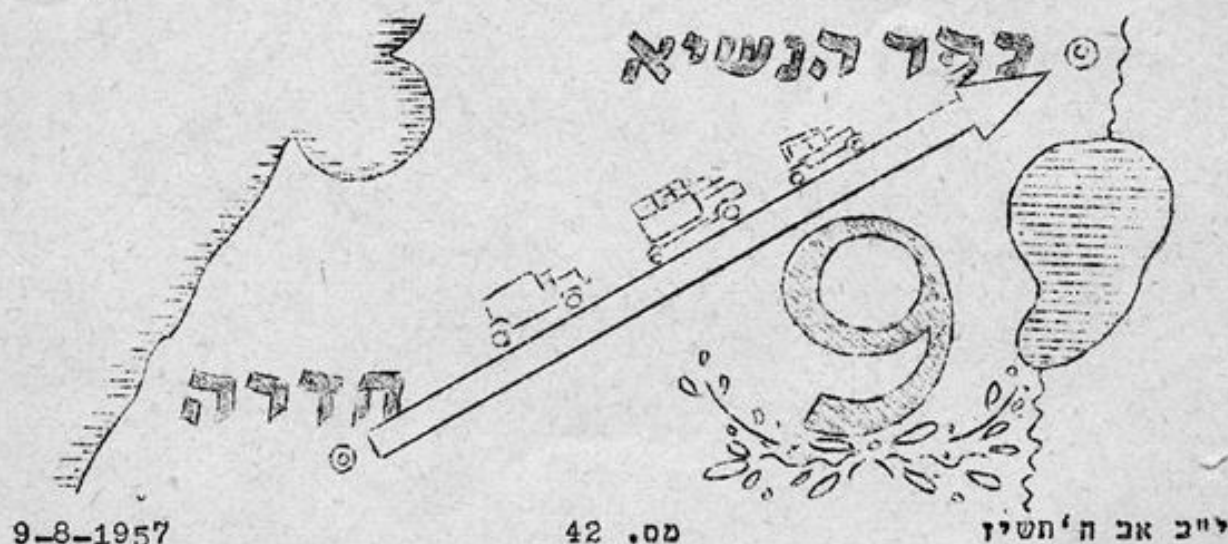

דברך הכפר

ת ש ע ש נ י ב

יום ההולדת התשיעי של אדם או של קיבוץ הוא, בדרך הטבע, חיוור במקצת. מתחילים כבר לחשוב על חג העשור, וכך נוטים לפסח בלי תרועות יתירות על יום התשע. אך בלי תשע אין גם עשר, וכדאי אף ביום זה לתהות רגע ולהתבונן ביש ובמתהווה.

התנועה הקיבוצית כולה מתלבטת היום במכלול בעיות, הן משקיות - כלכליות, הן חברתיות, והרבה מאד מהמקובל עתה עומד תחת שכט הביקורת, ודרושה בדיקה נועזת של ארגון חיינו. נראה שגם כפר הנשיא צריכה לשבת על המדוכה הזאת, ורכות הן להתלבטויות.

השאלה הגורלית איך להתאים את חיינו הקיבוציים ליכולתנו הכלכלית חובעת את פתרונה, ולה מוקדשת עתה מחשבה רבה בתנועה כולה וגם אצלנו. יש לאמר שהתנועה למדה שאין למצא את התשובה לשאלה רק ביכולת הנוכחית של הישוב הצעיר הקיים, כי אם שיש לבדוק את מידת העודד והסיוע שההתיישבות הקיבוצית קבלה בעבר מהמוסדות, הודות למחשבה ולהסכרה בשטח זה גם כלפי חוץ הגיעו היום המוסדות המיישבים להכרה כי יש לסייע למתיישב בקיבוץ, בראשית צעדיו, כמו למתיישב בצורה חילת אחרת. על רקע זה יש לראות גם את התמורות שחלו בשנה האחרונה ביחס אלינו, ויש לברך על כך. יחד עם זאת אל לנו להתעלם מהליקויים הקיימים עדיין בארגון חיינו המשקיים ושעלינו לתקן.

נראה גם שהיום אנחנו יכולים להתבסס במשק רחב-ידיים שאת אפשרויותיו יש לנצל במלואן. דבר זה לא ייעשה בלי חברת חזקה ומלוכדת. אין לאמר שאין קיימות אצלנו בעיות חברתיות, אך יש לציין, שהדבר המעפפין את כפרינו, כפר הנשיא, הוא מידה רבה של יציבות חברתית. בתשע שנות קיומנו הוכיחה החברה כאן את כוחה ואת יכולתה עמידתה אף בשעות מסכרות. כה זה הוא אשר הביא אותנו עד הלום, למרות השנים שבהן לא קלטנו חברים חדשים רבים.

בשנה התשיעית לקיומנו חל מפנה רציני אף בשטח הקליטה, כואט של חברי גר-עין ה' מהנגליה אלינו פותח את הדלת לאפשרות של קליטה מחודשת ולהרחבת המטגרת החברתית שבלעדיה קשה לראות התקדמות. ברור שבשנה העשירית העומדת לפנינו מוטל עלינו התפקיד לעזור לחברים החדשים להכות שורש כאן, ולעודד

את הצטרפותם המהירה של חברי הגרעין הנמצאים עדיין בחוץ לארץ. יחד עם זאת עלינו לשקוד במאמצים לקלוט גופים נוספים והן כודדים. במסגרת זו יתכן שלא עשינו מספיק בעבר, ויש להגביר מאמץ.

הגייגות הכר-מצווה לפני חדשים הטעימו את התכונות ילדינו וגם את התכונות החברה. כילדים ובחינוכם לחיי עבודה ומסגרת הקיבוץ - בהם תפוחינו לעתיד.

נראה שאם בשנה הקרובה נצליח לבסס את המשק הקיים, להרחיב את מסגרתנו החברתית ולשקוד בפעולתנו החינוכית נוכל בסיפוק רב לסיים את העשור הראשון של קיומנו כחברה קיבוצית פורחת.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ב מ ז כ י ר ו ת

השתלמות להוראה: הוחלט לאשר את נסיעתו של אריק להשתלמות בריאליסטיקה לקראת ההוראה בבית הספר. בזמן נסיעתו יחלף אותו מש"ח באופן מלא בעבודה כנוער.

נסיעות חוץ לארץ: ישראל מסר דו"ח על ענייני ודיוני ועדת החברה בנושא של נסיעות לחוץ לארץ. לאחר דיון מקיף בענייני תקציב כספי וימי עבודה סוכס שער סוף שנת תשי"ז (57-9-30) יצא עוד חבר אחד, לפי תור, על חשבון המשק. לקראת אוקטובר יהיו דיונים במזכירות אשר יכינו הצעות לאסיפה לשנת הכספים הבאה (תשי"ח) וטיובן להצבעה בעתיד הקרוב, כדי שיוכלו להתחיל בביצוען בראשית השנה, היות ומעוניינים שהנוסעים יצאו בחודשי החורף או אפילו עוד בסתיו.

ליחיד לאנגליה: לאחר בירור נוסף במזכירות החליטו להמליץ על שליחותו של ישראל א. לאנגליה במקומו של שמואל ח. - האסיפה קבלה את ההצעה.

גיוסית ומסירות עובת: כמו בכל שנה התעוררה בעיה הגיוסית לבכיר. הפעם ערכו דיון נרחב בכל השאלה. היות ולא גובשו הצעות סופיות המליצו בינתיים לאסיפה שימסרו 2 שבתות לבכיר ולקראת השנה הבאה יוכנו ההמלצות הסופיות להסדרת בעיה זו אחת ולתמיד. - ההסדר הזה התקבל באסיפה.

חג הער: מיכאל ד. מסר אינפורמציה על מאמציו לקראת החגיגה. ביחס לתוכנית הקמת בריכה השחיה לתאריך זה, ולאחר שקבלנו הבטחה מאוטטרליה שיעזרו לנו במפעל זה הוחלט לבקש תוכנית ולהכין הצעות לדיון סופי. הוחלט שמיכאל ד. יבקר בוועדה המטלתית לחגיגה עטור המדינה כדי לדון אתם על הצעותינו לקראת החג.

גיוסית: הוחלט שבתיה חצא לתקופה של 6 שבועות כמקטרת לגרעין איתנים בארצות ים במקומו של טומי, שיחזור.

מחנות עבודה: אטרו את קבלת 2 מחנות עבודה; האחת ממכון הקיץ של הסוכנות היהודית, מאנגליה, והשנייה של טטודנטיות מצרפת, כדוגמת: אהוד. הקבוצה הראשונה הגיעה כבר למשק.

נסיעות לנורברט: נורברט ביקש לנסוע לצרפת לתקופה של חודש וחצי לבי-קור מספחתי. אחר דיון ארוך הוחלט לראות בבקשתו מקרה מיוחד ולהמליץ לפני האסיפה לאשר את נסיעתו אבל שהוא לא יטע לפני נורברט.

סנדלרית: לאחר עיון בבקשתו של אריה להחליטת הציוד לעבודה הקינה בסנדלרית הוחלט שבשנת הכספים הנוכחית נרכוש מכונה קטנה אחת והיתר יוכנס לתוכנית השקעות לשנת תשי"ח.

ראש מרת לחדר האוכל: לאחר שוועדת העבודה החליטה להציע את כפי ע. לראש משמר, החקיימה ישיבה של ועדת החינוך - החליטה להתנגד בחריפות להוצאת החברה הזאת מתפקידה כמטפלת בנעוטרון. לאחר דיון נסכסוך זה החליטה המזכירות לקיים ישיבה נוספת ומשותפת עם ועדת העבודה.

בישיבה זו סוכם, אחרי דיון מקיף, לבקש מדבי לקבל תפקיד זה.

ערעור על החלטת האסיפה בענין משפחת אבן-פז: לאחר שהאסיפה החליטה שמאי תצטרף רק בעוד שנה לצבי,

הובאה ערעור על החלטה זו על ידי דבי על בסיס שהרכה חברים לא ידעו שסעיף זה עמד להצבעה על סדר היום של האסיפה. המזכירות החליטה לאפשר לדבי להביא את בקשתה לערעור ישר לאסיפה, האסיפה קיבלה את בקשתה ובאותו הזמן החליטה לקבל את הערעור, ולכן אושרה בקשתם של מאי וצבי שהמשפחה תצטרף אליו תיכף לירושלים.

ישיבה משותפת עם ו. החברה של האיחוד: הועדה הזאת ביקרה אצלנו ודנה איתנו בעניינים שונים, ביניהם על עמדתינו בענייני כספי השילומים, תקציבים אישיים ושיכון. כתום הישיבה התקיימה אסיפה בהשתתפות חברי הועדה.

ב ע נ פ י ם

מ פ ע ל : כפי שחברים ראו בעתונות יש אפשרות טובה מאד שנקבל חלי מההזמנה לציון השקאה מבורמה. החלק שלנו יתן לנו כשלושה שבועות עזר עבודה. עונת ההזמנות בתוך הארץ פחות או יותר נגמרה; כמוכן עדיין קשה לסכם את השנה אבל די ברור שהמחזור לא יגיע לזה של אשתקד. נדמה גם שאחוז הרווח יהיה יותר קטן מאחר שכמעט כל סעיפי ההוצאות עלו, כולל מחיריהם של חומר גלם, חומרי עזר, הובלות ומשכורות. מאידך לא ניתן לנו להעלות את המחירים, דבר שדורש הסכם בין כל הגורמים הקשורים בדבר. החיפוש אחרי מוצרים חדשים נמשך בתמידות, אבל ברור שפיתוח בכיוון חדש הוא תהליך איטי למדי, ואין לצפות לתוצאות מהירות. כדי שנוכל לפתח את תוצרתנו, וגם לבדוק את התוצרת הנוכחית, סדרנו שטח לנסיונות על יד המפעל. שתי בעיות עומדות לפנינו, שמהן היותר קשה היא בעיה חומר הגלם. בהתחלת השנה היה בלתי אפשרי לייבא מחוץ לארץ וכרגע אין להשיג בתוך הארץ, כי כל החברות עומדות לפני אותה הבעיה. כנראה דורש יבוא טיפול ממוסך וסבלנות רבה. הבעיה השנייה היא הון חוזר לצבירת מלאי בחודשי החורף כדי שנוכל תיכף, בהתחלת העונה הבאה, לספק את כל הדרישה. במציאות פתרון מוביל ראוי לשתי בעיות אלה תלוייה במידה רבה הצלחת המפעל בשנה הבאה. מיכאל כ.

ג י נ ת נ ו י : בזמן האחרון ניכרת התפתחות מסוימת בעבודת ענף זה. השינוי הטובה היא תוצאה ישירה מקבלת 2 עובדים קבועים מסעם לשכת העבודה. הכסחכו לעצמינו לשתול את הדשא לפני חדר האוכל עוד לפני ראש השנה, ויהי מה. הותחל כבר בכיצוע משימה זו. בשטחי הייעור, שנשתלו בט"ו בשבט, נקלטו העצים באחו- זים יותר גבוהים מבשנים קודמות. וזה הודות לשתי עובדות:

- א. בחרנו בשטחים שאפשר להגיע אליהם כדי להשקותם.
- ב. העצים הושקו כמה פעמים.
- אמנם הושחת חלק ניכר מהייעור הקודם בשריפה שנגרמה על ידי כמה ילדים לפני כמה שבועות בסביבת הנח"ל.
- נסינו למלא את השטח בין בניני הדחק עוד השנה, אבל לצערנו לא הספקנו לעשות זאת. מקווים שהכנסת הכיוב בכתים אלה לא יגרם לנוזקים רבים ושנוכל באביב הבא לבצע את התוכנית לשיפור השטח הזה.
- ברצוני להעיר להורים, כדי שיוכלו להסביר לילדיהם, שעץ הרימון מבשיל את פריו רק בחודש אוקטובר (סוכות) ושאינן צורך לנסות או לבדוק האם הפרי כבר בשל בתאריך מוקדם יותר.

אסתר

ע ל ב ע י ת ה נ ו י

מי שביקר בכפר הנשיא לפני כשלוש שנים היה קשה להכיר לפי איזה קווים תוכנן המקום. אי אפשר היה לגלות דמות או אופי למקום הזה. להיפך, ההתרשמות הראשונה היתה שאין כאן נוי בכלל, ואין יד שדועגת לשיפור המקום.

עוד כיום מורגש המחסור בנוי, אך בכל זאת נעשו עבודות ששינו את פני הנקודה לחלוטין. נבנו מדרכות, הוסרו דרכי גישה, נחפרה רשת תעלות ביוב, ניקו ומים, נשתלו דשא, שיחיות וחורשות. ומלבד הגידול הטבעי של העצים הולכים שטחי הנוי ומתרחבים. כמוכן שעדיין לא הושלמו הדברים אבל מתחילים לראות צורה. הבתים החדשים שנבנו הוסיפו גם הם למראה הכללי כזה שהשלימו שכונות או מלאו שטחים בין השכונות, שקודם היו גורמים לרושם המפוצל של המקום.

כל הפעולות הללו נעשו בחלקם בהשגחת ובחלקם ביוזמת ועדת המחנה, שחתחילה לפעול לפני שנתיים וחצי. גם אם ישיבותיה לא היו מרובות, היתה לכל אחת מהן סדר יום מלא וכל היושבים בה היו חברים המעוניינים מרצונם הם, ועדה מקצועית מצומצמת זו הצדיקה את קיומה, שלפני זה היה מוטל בספק. כמעט כל הדיונים היו על עניינים שעמדו על סף הביצוע, כגון מקום וצורה של בית מסוים, איזור לשטחי יעור או משתלה, לחדר אוכל חדש או למדרכות הנחוצות לקשירת בנינים קיימים; והגענו בדרך כלל לאחדות דעות. בזמן האחרון דנו גם על תוכנית לסיקול, נטיעה ולגיוסים לשם פעולת נקיזת המחנה. רק פעם פעמיים נידונה הבעיה הכללית של תוכנית הנקודה המקורית, המבוססת על שכונות בצורת עיגולים. שיטה זאת גורמת להתפשטות הבנייה בשטחים נרחבים שקשה להשתלט עליהם בנטיעות ונוי. אבל אין מנוס משיטה זאת, באם לא רוצים להגדיל את הכלכול בתיכנון, אל אף הקשיים והמרחקים. היתה גם דעה לשנות את התוכנית ולצמצם את שטח הבנייה ועל ידי כך להקל על הבעיה הזאת, אבל לא קבלנו אותה.

כרגע אנו עוסקים בתיכנון חדר האוכל החדש, משימה לא מבוטלת, ובתיכנון חנוי. וכאן קושי גדול, אין לצפות מאדם אחד, ויהיו לו כח ורצון ללאגבול, להשתלט על השטחים שלנו, הן מבחינת ביצוע והן מבחינת אירגון. ואנו צריכים למצא פתרון למצב שבו כל חבר אחד, פרט לאסתר, היה מזמן מתיעש ממנו. בזה גם מופנית קריאה למוסדותינו לאפשר ביצוע תוכנית לשיפור הנקודה כדי שלא נצטרך להופיע בחג העשור במקום כה דל בצמחיה תרבותית.

טומי.

מ פ י ה ט פ

החקיימה חתונה במשק, ותיכף אחרי החופה נשמעת שאלה זו מנורית:
אכשיו הנרי אבא ?

.....

כידוע נוסעים כמה ילדים עם הוריהם לביקור בחוץ לארץ. גם איתן מתפאר בגן ואומר:
הם רק נוסעים לאנגליה, אני נוסע לנחלתן.

.....

שלומית חזרה מחוץ לארץ והגיע בערב למשק. כשהוריה הלכו לאכול בקשה להתלוות אליהם. כשהסבירו לה שלא יפה להכנס לחדר האוכל עם חלוק ופג'מה ענתה:
-אז אני אוריד אותם.

.....

עודד מדבר על הזמן כשיהיה כבר גדול,
-כשיהיו לי הרבה רגליים, אז אהיה אבא !

.....

כימי הבציר הכריזו על גיוס כללי להורדת הפרי. גם ראובן עובד ונוהג טרקטור. הגנון הולך לסייל, ובזמן שרותי, בתו של הגזבר, רואה אותו קוראת -הנה המטפל של האבא שלי....

.....

.....

.....

אנו מברכים את ג'ין, פרנק והילדים בחזרתם
בחזרתם מביקור הורים באוסטרליה.

מזכרונות ליל העליה על הקרקע .

כשנגמרה המסיבה, שחברי מחניים סדרו לכבודינו, חיפשתי לי מקום שינה תחת עצי האיקליפטוס בחצר של המשק. ארבע חבילות קש שמשו למיטה ומזרון גם יחד, תרמילי הקטן מתחת לראשי ומעיל הבטלדרס מעלי, והנני מוכן לישון. אבל טרם נרדמתי, כי קשה היה לעצור את מהלך מחשבותי, - הנני שוכב על החבילות ומעלי נוצצים כוכבי הרקיע בו בזמן שבעוד שעתיים אקום ואסע ל...., לקראת מה אסע ?

שם המקום ידוע לי, גם ברור לי איפה זה, הרי מכיר אני כבר היטב את מפת הגליל העליון, ומנסורת אל חית נמצאת מזרחה מראש פנה על יד הירדן. אך מה מחכה לי שם ? איך זה שם ? אמרו לנו שנקבל נשק, הנצטרך להשתמש בו ? ואם כן, איך אתנהג בשעת החירום, האהיה פחדן, חלילה ? עד שלבסוף אמרתי לעצמי : די ! יש זמן לחשוב, זמן לפחד ויש גם זמן לישון, יהיה ? שיהיה ! ונרדמתי לבסוף.

כשבא משהוא - נדמה שזה היה יצחק המא"ז - להעירני, קמתי מהר, סדרתי את מיטתי, כלומר החזרתי את חבילות הקש לערימה, וכלי לזכור את מחשבותי השחורות הקודמות ניגשתי אל מקום הריכוז שעל יד הכביש ועמדתי בתור לקבלת כובע פלדה. מטיפוס אנגלי. נסיתי לחבשו וכמובן לא התאים לי; חשבתי, מילא יהיה זה רק הדבר הגרוע ביותר שאצטרך לסבול ממנו במשך היום, אז אהיה מאושר.

על הכביש עמדו כמה גושים ענקיים ושחורים, האוטומובילים. משהוא, קשה היה לראות בדיוק מי זה, מסמן עם ידיו לכיוון אחד המכוניות ואני פולה. על האוטו יש כבר הרבה אנשים, דחוקים בסרדינים בקופסא, הערתי לשכני שרק חסר השמן, אבל הלז לא הוציא הגה מפיו.

והנה מתחילה עליתינו, התישבותינו; הרגע האחרון לפני התחלת פרשה חדשה, דף חדש, והנני שותק.

מקדימה נשמע רעש של מנוע, עוד רגע ויתר המוטורים מצרפים את קולותיהם למקהלה. תנועה פתאומית, ואנחנו נוסעים. האוטו מתקדם לאט, בלי אור, ואני, עליו, מתנועע בקצב אחיד עם יתר הסרדינים. כובע הפלדה שלי מתחלק מעל ראשי ולוחץ על פני שכני מאחור, אבל אנני יכול לזוז כדי לישרו; וכך כולנו מתנדנדים הלך ושוב, בהתאם לתנועת המכונית.

בחושך הנני יכול רק להרגיש שהאוטו פונה שמאלה, נוסע ישר ופונה ימינה. יש לי ההרגשה שהוא שוב מסתובב שמאלה, אבל לאט לאט, כאילו עושה סיבוב גדול ובלתי נגמר. אנו עוד נוסעים על כביש טוב. והנה נפסק הסיבוב השמאלי ואנו עושים פנייה ימינה וכנראה מתקדמים כעת על דרך עפר. מלפנינו מוארים השמים באור חלש, היום כוּקע, ואפשר להתחיל להבחין בשיירה שלנו, סרט דק ומאובק שעולה על הרכס. במקום הראשון מתקדם איזה ג'יפ קטן, כגמר לפני הענקים, מכוניות המשא הכבדות. אנו מתקדמים לאט, עוצרים, נוסעים שוב הלאה, כוהירות, לכיוון אור היום.

נוסעים להתישבות.....

שמעון ב"ז
(תש"ח)

%%%%%%%%%

מהנשמע בגרעין איתנים

בבארותיים

כידוע נמצא הגרעין שלנו כבר מזמן בבארותיים, שהוא משקיני הזמני. אנו מטפלים במקום, עובדים בו ועושים את כל העבודות. יש לנו מזכיר ומרכז משק וגם פועלות ועדות שונות, כגון תרבות, עבודה, מזכירות וכו'.

הועדות הללו פועלות בסדר ויש הרבה מרץ, שחבל לבזבזו. זה בטח נשמע מוזר וכמזומני קשה לכם להסתגל לעצם העובדה של השינוי וההבדל בין חברת איתנים מאז ואכשיו. אבל ככה זה.

ברצוני לספר לכם על הענפים השונים ועל בעיותיהם, כדי שתבינו מהנעשה פה.

ד"ר : בערך שלנו יש כיום 70 כבשות, 5 סליות גדולות, 7 עיזים ו-4 גריים, כמ"ה 86 ראש. הם יוצאים כל בוקר למרעה בסביבת המקום וחוזרים בשעות הצהריים; לעת ערב הם יוצאים שוב לכמה שעות. לא חולבים את הכבשים משום שהמרעה לא נותן את זה, לעומת זה חולבים את העיזים

פעמיים כיום, בבוקר ובערב, וכמות החלב מסתכמת ב-14 ליטר ליום, לשימוש ביתי. בין בעיות הענף יש הטיפול, שמפגר בגלל חוסר תרופות, והמרעה הגרוע, אבל יש התקדמות לטובה.

לול : הלול שלנו נמצא כעת במשבר די חמור. יש לנו 120 תרנגולות מטי-לוח-ביניהן זקינויות וביניהן צעירות. אני לא מתמצא ביוצר בעניין הלול, אבל כנראה סובל הענף מחוסר מזון מתאים. כמות הביצים המתקבלת ליום נע בין 70 ל-80, ולפי ההסכם אנו שולחים את כולם לסוכנות היהודית בו בזמן שאנו מקבלים ביצים לתצרוכת עצמית מהצבא. בכל זאת מחקרמים ומקווים להצליח.

גן ירק : יש לנו 15 דונם בעיבוד. מגדלים עגבניות, תירס, חמניות, תפוחי אדמה, מלונים, אבטיחים, תלתן, סלק, סוכר ועוד כמה דברים קטנים. לרוב הכל עולה יפה מאד ומים יש בכמויות מספיקות אם כי בהגבלה מסויימת.

בסוף מאמרי הייתי רוצה להוסיף שאנו מתגעגעים מאד למשק, לבציר ולכל דבר לשיתוף המאמץ שלכם.
אפרים ריינר.

ק ר ב ב נ ג ב

המקרה קרה לפני שבועיים בערך. קבלו ידיעה מחרידה בעניין הגנרטור. העניין הוא שעומד מנוע קטרפילר גדול על יד הבאר בו בזמן שבמקום אין חשמל. אז חברנו את הנעים (אור) עם החשוב (מים). אבל כש"מקורות" התפלא על כמות הדלק שה"שאיבה" מצריכה מצאו את הקשר והם רוצים לחתליף את המנוע במוטור קטן.

כחתקבל הידיעה נערכה תיכף איזה כיתה לכווננות מתמדת עם נשק (ומפת-חות שבדיים עם חלקי חילוף לשעת הצורך). והנה גם מופיעים ביום אחד שני ג'יפים ומתחילים לחסות בכ מסביב לבאר. מפקד המקום שלח תיכף שני אנשים לרגל את מעשיהם. השניים ירדו וקראו גם ליחד חברי "כיתה לכווננות" לרדת לגנרטור.

אחרי זמן קצר נשמעת גם השאלה: כולם הגיעו למטה?.... אכשין הכון להסתערו? .. כולם זנקו לעבר הג'יפים אבל לבסוף התברר שרק חיו. כמה מטיילים שרצו לראות את הבאר.

כשכולם עלו למעלה מצא המא"ז חבר טוב בין המטיילים, שישב בזמנו אתו יחד על ספסלי בית הספר. כשהם ראו מה שאנחנו מוציאים מהכיסים התפלאו מאד ושאלו לפרש הדבר. לאחר שהסברנו להם מה שקרה פרצו כולם בצחוק אדיר.

קרב בנגב דבר קשה, במיוחד על גנרטור, נכון ?

משה פרקש.
